

Nr. 5. - 2. årgang

Organ for Idrettsklubben Start

Desember 1948

Julekveld.

Julen skjenker oss glede,
gir oss fred i sinn,
øser rikdom til alle,
snart ringes høytiden inn.

Og barneøyne vil tindre,
små roser blusse på kinn,
og pludre de vil til alle,
at julen er vår og din.

Men tiden står ei stille,
snart er vi sommeren selv,
vi pludrer ei mer til alle,
men hjertet det frydes i kveld.

Og engang vi blir som høsten,
vissen, — furet og grå,
da minnes vi julekvelden,
fra den gang da vi var små.

De gamle må være symbolet,
på kjære mor Norge selv,
der rinner nok mangen tåre,
på denne vår julekveld.

Bladene faller til marken,
smuldrer i Norges jord,
en blomst blir julegaven,
på graven til far og mor.

Oldman.

Det var seniorrådet som forærte klubben materialene til målstengene på «Roligheden».

*

Orientererne våre har hatt en meget god sesong i år og oppnådd 21 førsteplasser, 33 annenplasser, 27 tredjeplasser og 91 andre plasseringer. Utvalget har et orienteringsutstyr til en verdi av ca. 600 kr.

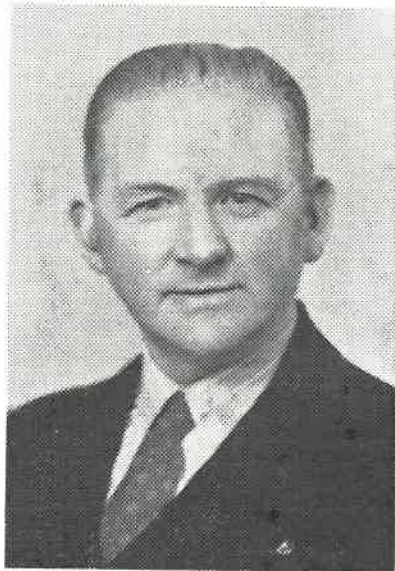
*

Det er mulig klubben vår kommer til å stå som arrangør av et NM-arrangement i år, idet Start sammen med Oddersjaa og AK-28 har søkt om Norgesmesterskapet i orientering for herrer individuelt 1949.

Da Start reiste med «Topdal» til Arendal og banket Grane stort.

Og idrettsungdommen gjorde en virkelig innsats for å skape byens første idrettsplass.

En gammel spiller og administrator, Ingemann Topstad, forteller

— Selv om jeg har hatt ganske andre interesser i mange år nå, så merker jeg der er noen nerver her inne som trekker meg til Idrettsplassen når Start spiller — sier Ingemann Topstad som 27. desember fyller 50 år. Han hører til den gamle garden som både har spilt på A.laget en del sesonger og tatt sitt store tak innen administrasjonen. — Og jeg ble så veldig glad da jeg i sommer fikk være med på det eldste oldboyslaget, traff mine gamle venner i klubben og frisket opp minene fra den gang jeg var

med for fullt. En følte seg faktisk mange år yngre da en igjen kunne trekke i trøya og prøve de gamle kunstene på et Startlag. Og så hyggelig som vi hadde det inne i garderoben — — . Vi ble enig om at vi neste års kulle trene litt sammen, for det trengs med mosjon. Og når en kan få den på en så bra måte som gjennom fotballen, er det dobbelt koselig.

Topstad har vært medlem av Start siden 1911 da han kom inn på guttelaget. Der var ingen andre klubber her som hadde guttelag, så da strømmet de til Gimlemoen fra alle kanter. Man hadde A., B. og C.lag, og Johan Jahnsen instruerte.

— Han var som en far for alle — forteller Topstad. Alt innen klubben hadde han hand over og var helt fantastisk til å ordne alt. Start stelte jo også med fri-idrett, og her var han også med. Jahnsens familie bodde på Jegersberg, og en kunne se ham i full aktivitet på Gimlemoen når han var ferdig med arbeidet sitt på Garveriet, hvor han var kontorsjef. Vi spile på tre forskjellige plasser der oppe, for det krydde jo av gutter. Og de som hadde vært under hans ledelse, kom siden til å dominere de voksne lagene. Start manglet aldri spillere. Jeg husker

(Forts. side 10)

Årviss fotballtrenerdebatt på generalforsamlingen.

Delte meninger om skigruppen bør opprettholdes.

Per Roksvold ny formann.

IK Start holdt søndag 28. november sin 40. ordinære generalforsamling i Totalen ledet av formannen Arthur Bentsen.

Et forslag fra styret om at årsberetninger og regnskap legges ut på et dertil egnet sted 8 dager før generalforsamlingen og at bare hovedstyrets årsberetning og status leses opp på generalforsamlingen, ble enstemmig vedtatt — og dermed gitt tilbakevirkende kraft.

Årsberetningene ble deretter enstemmig vedtatt og kassererne meddelt decharge for regnskapene.

Håkon Tveit hedres.

Senior-rådets ordfører Reinholdt Samuelsen, fikk så ordet og opplyste at en i år som i fjor ville dele ut en erkjentlighetsgave. Pokalen for året 1948 skulle gå til den som hadde møtt fram til de fleste treningene, spilt alle kamper på laget, blitt uttatt til NFF's treningskurs i Larvik for landslagskandidater, deltatt på bylag og i kretslagskamper og spilt på B-landslaget mot Nord-Norges landslag — Håkon Tveit. Under øredøvende applaus ble Tveit overrakt pokalen. Samuelsen opplyste at en også hadde hatt lyst til å gi Søren Kaaland en pokal som takk for hans oppfrende arbeid i klubbens tjeneste. Han fremførte senior-rådets beste takk til dette verdifulle medlem og bad broren, Kristen Kaaland, overbringe den videre, da Søren Kaaland for tiden lå på sykehuset. Også dette høstet sterkt bifall.

Skigruppe-debatt.

Under innkomne forslag behandlet man først et fra skiutvalget om at skigruppen skulle nedlegges.

Formannen i skiutvalget, Richard Tønnessen, begrunnet utvalgets forslag og nevnte at gruppen bare har 60 medlemmer. Tallet på dem som startet i konkurranser siste vinter, var 9. Skal gruppen opprettholdes og drives effektivt, krever det store beløp som må tas av det klubben får inn på fotballen. Dessuten trenges egen skibakke. Når det gjelder de yngste medlemmene, starter disse for Oddersjaa på ski.

Bentsen opplyste at han hadde fått brev fra Arnold Ødegård som mente mye talte for og imot at en gikk til et slikt skritt, men konklusjonen for hans vedkommende måtte bli at de aktive fikk bestemme det.

Reinholdt Samuelsen var tilbøyelig til å foreslå at en lot arbeidet med skigruppen hvile en tid.

Normann Andersen: Det har vært på tale før og det har alltid vist seg at interessen ikke er der. Han nevnte også at mens skiløperne i Oddersjaa får godtgjort alle sine reiseutgifter, så makter ikke Start det nå. En behøvde ikke stryke ski av programmet fordi om en meldte seg ut av skikretsen og -forbundet, men en kunne opprette vintersportskomité i stedet.

Olav Aanensen advarte mot at Start måtte bli som Ski- og skøyteklubben Oddersjaa, der skøyteklubben eksisterer bare i navnet. Skal vi stå tilsluttet skikretsen, så forplikter det. La oss for alt i verden ikke ha en komité som figurerer bare i navn og ikke er til gagn. Han var også enig i opprettelse av en vintersportskomité.

Odd Tønnessen gjorde oppmerksom på at Start er oppført med et langrenn på terminlisten 6. mars (Det skal også være adgang for juniorløpere til å delta). Start må enten arrangere dette rennet eller melde seg ut av kretsen.

Einar Krisiansen ville høre hvordan det stilte seg med dommerne, hvortil Richard Tønnessen repliserte at de står som dobbelt medlemmer (Start—Oddersjaa) så dem er det ingen fare for. Han mente for øvrig at det måtte bli snakk om enten nedleggelse eller opprettholdelse — ingen middelvei. Det er nok av lag som vil overta langrennet, opplyste han, og gjorde oppmerksom på den dårlige interesse de aktive hadde vist siste vinter ved ikke å møte fram til de averterte instruksjonsturer og et innendørsstevne.

Erik Halseide kritiserte at lederne av skigruppen hadde arrangert møte spesielt beregnet på hønere, når klubben så å si utelukkende har lanerennsløpere. Når det gjelder tilgangen av juniors, er ikke Oddersjaa bedre stilt enn Start, mente han.

Dette innlegget ble på det kraftigste imøtegått av Odd og Richard Tønnessen. Det var ikke møtt fram noen til den instruksjonsturen Karl Olsen stod i spissen for.

Til dette svarte Halseide at det møtte 16 aktive, men ikke noe skistyre. Interessen for langrenn er stor nok.

Trygve Hamre foreslo at en utsatte saken til neste år. Det så da ut til at enkelte hadde interesse

av å holde skiutvalget oppe. Han trodde ikke det var noen livsbetingelse å ha egen skibakke og henvisste til de Oslo-klubbene som har ski på programmet.

Ved avstemningen ble Hamres forslag vedtatt med stort flertall.

Lys og maling på hytta.

Enstemmig vedtokes — etter anbefaling av styret — å gi styret og hyttestyret fullmakt til å oppta lån til installasjon av elektrisk lys samt til maling av hytta.

Olav Tjomsås opplyste at det var beregnet til å koste ca. 2000 kr.

Tor Pedersen trodde en ville slippe langt billigere ved at medlemmene sa seg villige til å ta en lørdag hver. En kunne bare kjøpe maling og utføre arbeidet selv.

Tjomsås uttalte at det for lengst er abonnert på strømmen, og den må betales. De summer som er satt opp, er det en beregner omkostningene vil bli, hvis en skal ha en fagmann til å utføre arbeidene. Med hensyn til maling, så er ikke hytta malt siden 1938. Kan en få medlemmene til å ta jobben, kommer det anslåtte beløp betraktelig ned.

Til junioravdelingen ble det bevilget 500 kr., til orienteringsutvalget 300, til skiutvalget 300 og til Røde Kors' Hjelpekorps 100 kr., likesom en vedtok å dekke fest- og arrangementskomitéens under-skudd på 113,96 kr.

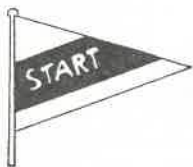
Fotballtrener igjen.

Styret foreslo at det nye styret ble gitt fullmakt til å ansette fotballtrener, og at styret får fullmakt til å oppta lån til dekning av utgiftene.

Formannen opplyste at det i fjor ble bevilget 2000 kr. til det samme, men den summen holdt ikke. En må derfor ikke i år binde det nye styre, men gi det anledning til å låne. Anskaffelsen av en trener kan komme på 5500 kr., mente han.

Einar Kristiansen: Nei, det blir ingen billig fornyelse. Fotballforbundet regner til neste år med å få norske trenere i virksomhet. Men de kan ikke være så svært lenge på hver plass. Nå er imidlertid forholdet det at vi har 4 mann i Start, John Andersen, Karsten Johannessen, Håkon Tveit og Oldman Bueklev som regnes blant de beste instruktører vi har i Vest-Agder. Kristiansen mente derfor at en kunne spare 5000 kr. ved ikke å ansette trener, men bruke disse. Han henstilte til de 4 å ta jobben på seg.

Sigurd Bergstøl gjorde oppmerksom på at forslaget er satt fram bare i tilfelle en kan skaffe trener. Med hensyn til det «Kidjan» sa om de 4, så var han av den formening at ingen blir profet i sitt eget land. Slik er det vel med disse karene også. En må og- (Forts. side 7.)

Statuetten.

Det er en bra skikk innen enkelte klubber at spillere som har deltatt et visst antall år på bestelaget, får en utmerkelse. Noen deler ut en gullnål, andre en statuett. Like før krigen ble det på Start's generalforsamling gjort vedtak om at de som hadde spilt 10 år på A-laget, skulle få en statuett. Men ennå venter man på den. Det kan skyldes forskjellige vansker — som en syntes måtte kunne overvinnes.

Fra enkelte hold har det vært hevdet at statuetten bare skulle deles ut til de som ennå var aktive i årene like før vedtaket ble gjort. Det er selvfølgelig galt. Man må gå så langt tilbake at samtlige som har spilt lenge, får statuetten. Men denne utmerkelsen må henge høyt. Det må ikke være sånn at om en f. eks. har spilt noen få kamper et år, så skal det gjelde som et fullt år. Nei, en må forlange at vedkommende har vært med på minst halvparten av kampene, for ellers kan en jo ikke si at han var fast A-spiller. Selvfølgelig kan sykdom spille inn, så en opplagt A-spiller av den grunn er blitt avskåret fra å være med. I slike tilfeller må der naturligvis gjøres unntak. Men ellers bør kravet være strengt.

Og så venter vi på at statuetten snart kan bli delt ut.

Bevilgninger.

Vi er ganske enig med Rolf Hafset i det han skriver i dette nr. om bevilgninger. Start er en idrettsklubb som også har annet enn fotball på programmet. Og

alle de medlemmene som ikke har fotball som sin spesielle hobby, må føle at også deres gren omfattes med stor interesse. Her vil vi spesielt peke på orientering som uten sammenlikning er den mest nyttige form for sport vår klubb driver. Den bringer dens dyrkere ut i den herlige naturen samtidig som den lærer dem å orientere seg og finne de greieste veiene å komme fram på. Det er sikkert ikke nødvendig å presisere nærmere den store og helt uvurderlige betydning orientering kan få hvis vi atter en gang skulle oppleve at verden kastes ut i en vanvittig krig.

La oss være med og bygge opp denne ypperlige gruppen ennå mer og la oss ikke være knuslete når den ber om en håndsrøking — så sant vi makter det.

Et nytt år.

Året lakker mot slutten, og Starteren går inn i sin 3. årgang. Vi vil gjerne takke for den oppmuntring vi har fått fra klubbmedlemmene. Det viser at klubbavisen har utfyllt et sagn, og den har vist seg å bli et godt bindeledd. Ikke minst har det vært hyggelig å høre at de eldre medlemmene har uttalt at de nå har fått kontakten igjen med sin gamle klubb.

Så ber vi om at medlemmene også i det nye året vil støtte opp om avisen. Vi ville sette pris på om flere ble bidragsytere. Det behøver ikke bli så lange stykker. Ja, vi ser helst at der skrives kort.

Det forløpne år har budt på ulike ting. Vi kan ikke nekte for at vi hadde trodd fotballlaget skulle nådd lenger, særlig etter de lovende kampene på forsommeren. Vi håper 1949 vil gi mer stabilitet. Men først og fremst håper vi at det fortsatt vil gi oss høve til å dyrke våre idretter under frie forhold. Måtte det lysne mer i året som kommer på alle måter!

Og så samles vi i det gamle, gode ønsket: God jul og godt nytt år.

A-lagets sesong i tall.

Starts A-lag har i 1948 spilt 25 kamper. Av disse er 10 vunnet, uavgjort er oppnådd i 6 og 9 kamper er tapt. Laget har 26—31 i målaverage. Kampene er spilt i denne rekkefølge:

Start—Lyn, Oslo 0—4, Start—Grane 1—0, Start—Jerv 0—2, Start—Donn 0—0, Start—Vigør 2—0, Start—Grane 2—0, Start—MK 1—0, Start—Flekkefjord 0—0, Start—Seibak 0—0, Start—Ørn 3—2, Start—Vigør 3—0, Start—Egersund 1—0, Start—Pors 1—2, Start—Lillestrøm 1—3, Start—Grane 2—1, Start—Jerv 1—1, Start—MK 0—1, Start—Flekkefjord 1—1, Start—Grane 0—0, Start—Lillestrøm 0—3, Start—Donn 2—3, Start—Jerv 0—4, Start—Vigør 1—0, Start—MK 3—1, Start—Donn 1—3.

I løpet av sesongen har Håkon Tveit scoret 8 mål for Start, Einar Flåtten og Ernst Hatlestad 4 hver, Birger Syvertsen 3, Bjarne Tveit og Arne Jakobsen 2 hver, Olav Klepp, Oldman Bueklev og Leif Isachsen 1 hver.

Håkon Tveit og Oldman Bueklev har begge vært med i samtlige 25 kamper, Karsten Johannessen har spilt 24, Kjell Torjesen og Einar Flåtten 21 hver, Arne Jakobsen 20, Bjarne Tveit 19, Ernst Hatlestad 16, Thorleif Tellefsen 15, Lars Asdal 14, Olav Klepp, Sverre Heidenreich og Birger Syvertsen 12, John Andersen og Leif Isachsen 10, Hroar Isachsen 5, Harald Häbler, Rolf Tofte, Erling Høyang 3, Arne Tofte, Toto Larsen, Arnfinn Eklind og Birger Jakobsen 2, Magne Jørgensen, H. C. Andersen og Jens Lorentzen-Lund 1 kamp hver. — I alt er 26 spillere benyttet.

Medlemstallet er nå 822, fordelt slik: 405 seniors, 231 juniors og 186 damer. Ved stiftelsen i 1945 hadde dameavdelingen bare 62 medlemmer. Som en ser, har økningen vært kraftig på den korte tiden.

*

Rolf Hafset som i fjor fungerte som formann i Vest-Agder Orienteringskrets, ble på kretstinget nylig valgt til formann igjen. — Starteren Adolf Arntsen er også med i styret.

Fra Skigruppen.

Starts skigruppe hadde treningstur med instruksjon søndag 12. desember.

15—16 topptrimmede juniors møtte fram, og under ledelse av vår dyktige skiløper, Karl Olsen, ble det en vellykket tur. Det var ikke vanskelig å forstå at Kalle er mannen som kan få guttene med seg. Alle fulgte interessert med, og ikke en angret på turen. Neste gang håper vi at hver mann tar med seg minst en kamerat hver. Start er den eneste klubb som skal arrangere juniorlangrenn her i byen. Det går 6. mars.

Turen vi hadde om søndag, var omlag 14 km. Vi brukte ca. 3 timer og kom tidnok hjem til kjøttgryta. Det var småløping, jogging og humør på hele turen. Nå er det bare å håpe at guttene fortsatt vil komme om søndagene for å lære av en god «fagmann».

Til slutt vil skigruppen ønske alle avdelingene i Start en god jul og et godt år 1949. **Syvert...**

Trygve Hamre ble som første Starter medlem av fotballkretsens nyopprettede UK. Einar Kristiansen (Kidjan) ble med stort flertall gjenvalgt som kretsformann.

*

På junioravdelingens generalforsamling valgte guttene Svein Pedersen (gjev.) og Oddvar Gunvaldsen som sine egne representanter i styret.

*

Det ble også satt ned et aksjonsutvalg som skal ha til oppgave å skaffe til veie penger gjennom såkalte målaksjebrev.

*

Det henstilles til alle interesserte å slutte opp om skigruppens instruksjonsturer. På grunn av økonomien vil disse ikke bli annonsert i avisene, men medlemmene kan holde seg a jour ved oppslag i Aage Johannsons sportsforretning. Særlig bør de unge benytte anledningen her. Så snart det blir snø, skal man ta skiene fatt.

*

To startere som er dradd til U.S.A. Tore og Signe Finneid, har det bare fint der over.

En hilsen fra formannen

Et nytt år står for døren. Jeg vil benytte anledningen til å sende Starts medlemmer en hilsen gjennom «Starteren».

Jeg er blitt spurt om hvilke ønsker jeg har for 1949. Først og fremst ønsker og håper jeg på en god sesong for fotballen. Betingelsen for at dette ønske blir innfridd, er selvfølgelig at alle spillerne går inn for treningen og ikke slunter unna. Innendørstreningen er forlengst begynt, og den iver og interesse som guttene har lagt for dagen, har gitt meg de beste forhåpninger. For håndballdamene gjelder det samme som for fotballspillerne. Dere har alle betingelser for å få et godt lag til sommeren, hvis bare dere går inn for det. Lykke til!

Når det gjelder ski- og bandyguttene, ønsker jeg først og fremst at værgudene vil være dere nådige, så dere kan få dyrket deres sport. Jeg vil henstille til dere å delta i de instruksjonskurs som blir holdt i vinter. Særlig juniorguttene vil ha utbytte av dette.

For våre orienterere ønsker jeg fortsatt fremgang, og håper at det vil lykkes dem å få enda mange flere av våre medlemmer med ut

FETEVARERFORRETNING
- SALATER -

SKINNSKO OG SPORTSSKO
for voksne og barn

Utlevering av Fotball-tippecuponger

Lundsidents
SKOTØYFORRETNING
Telefon 3788

Bergkvist & Co.

Kr. 4des gt. 26 a
Telefon 3163

Godt utvalg i glass og stentøy

AAGE ABRAHAMSEN
GULLSMED

Henrik Wergelandsgt. 11
KRISTIANSAND

Bergstols
DROGERI &
PARFYMERI

Spesialforretning
i Toalettartikler TELEFON 2500

i skauen for å drive denne edle sport.

Mitt høyeste ønske for året 1949 er allikevel at det vil bringe fred, til gagn for alle verdens mennesker, og dermed også for oss.

Jeg vil til slutt ønske alle medlemmer av Start en riktig god jul og et godt nytt år.

Per Roksvold.

INNENDØRSTRENINGEN

Bare 14 dager etter fotballsesongens slutt tok Start til med innendørstreeningen i Katedral-skolens gymnastikksal. Mange mener sikkert dette er uriktig, spesielt for fotballspillerne som har hatt en lang og krevende sesong. Spillerne er trette og trenger hvile og avkobling. Riktig anlagt innendørstreening gir imidlertid spillerne den avkobling som skal til, samtidig som man får bort den «dødsesongen» som ellers oppstår når treningen brått opphører i slutten av oktober til den begynner igjen etter nyttår. Blant idrettsfolk er man i dag enig om at uten helårstreening kan en ikke oppnå toppresultater, noe som også de mer vitenskapelige undersøkelser har vist. Når konkurranse-sesongen er over, nedstemmes treningen, men bør ikke helt opphøre. Har påkjenningen vært for stor og man trenger hvile, skal man huske på at den beste form for hvile er å skifte arbeid. Spesialgrenen, som for oss er fotball og dens treningsmetoder, legges bort for en tid. Vi går i stedet over til lett gymnastikk og mye lek.

Da innendørstreeningen tok til i begynnelsen av november, var ikke tilslutningen så god som vi hadde ventet, men etter en ukes tid tok det seg bra opp, og den siste tiden har fremmøtet vært godt. De fleste av 1ste lagets spillere har vært nedom og myket seg opp. Om ikke alle har vært like flittige til å møte opp hver gang, så tror jeg vi allikevel kan være godt fornøyd med begynnelsen. Flere og flere har kommet til for hver gang, og når vi begynner for alvor over nyttår, håper vi at alle

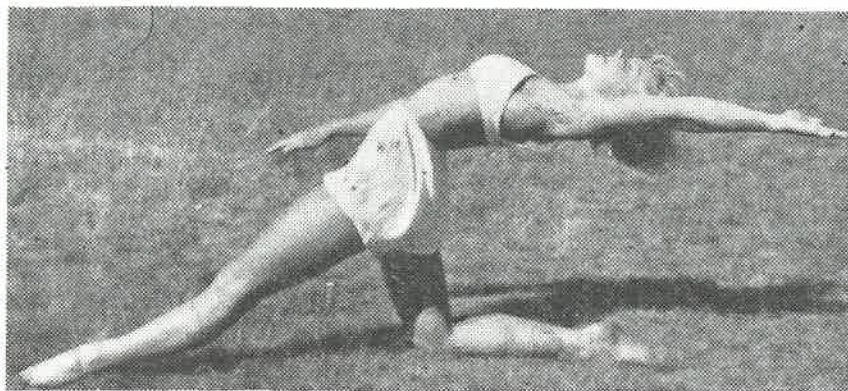
spillerne møter mannsterkt fram til hver trening.

Treningskveldene nå før jul legges mest mulig allsidig an. Programmet veksler mellom gymnastik, lek og styrketreening. Vi driver spesielt mye lek og håndball, eller kanskje rugby er en riktigere betegnelse på den håndballen som blir prestert. Samtidig som disse leke er morsomme, utvikler de egenskaper som hurtighet, styrke, smidighet og reaksjonsevne, ting som enhver fotballspiller i høy grad trenger å være i besittelse av.

Når treningen tar til over nyttår, vil fotballspillerne, dvs. de spillere som i sesongen 1948 har representert klubben på 1ste laget pluss en del nye, deriblant noen juniors, danne et eget parti som vil bli drevet med henblikk på sesongen 1949. Det er meningen å forsøke og bygge opp en god og stabil form, en form som holder hele sesongen. En slik form bygges ikke opp i en håndvending, vi må komme bort fra skipper-tak-mentaliteten i treningen, den kan være god i et knipetak, men holder ikke i det lange løp. Dessuten er det ikke heldig å forsere treningen. Skal man kunne oppnå en solid form, trenges tid. Jo lenger tid en bruker, og jo jevnere stigning en får i formkurven, jo høyere når en.

Fra nyttår skal vi forsøke å bygge opp formen gjennom systematisk trening. Stigningen i treningen framover mot konkurranse-sesongen må bli så jevn som mulig. Styrketreening, utholdhetstreening og spesialtreening må løpe parallelt. Gjennom gym-

(Forts. side 12)

Så vakker kan kvinnegymnastikk være.

ORIENTERING om forsikring

Rolf Hafseth

Hovedagentur for:
SIGYN - NORSKE LIV
Telefon 4063

Vi utfører

ALT TIL FAGET HENHØRENDE

F. & A. Egeland

Aut. rørløggere - Tlf. 2478, 2961

Vi har utvalgt

Rasmus Tallaksen

Spesialforretning
i malerverker

Moens

FARGEHANDEL A/S

Hjørnet Kronprinsensgate / Tollbodgaten
TELEFON 4867

SIGURD SØRENSEN
MØBELFORRETNING

ALT i moderne møbler

Utstilling - Dronningensgt. 41
Telefon 4480

Nodeland & Co. A/S

Lærforretning

KIRKEGATEN 19
TELEFON 2862

„Guttane som spiller inn pengane“ kontra de som bare bruker dem.

La oss ikke skape noe motsetningsforhold.

Temaet «guttane som spiller inn pengane» kontra de som bare bruker penger, har, husker jeg ikke feil, vært oppe på et årsmøte eller to før. I forhold til hva der før er sagt om den saken var den lille kontroversen mellom Olav Aanensen og meg på siste årsmøte rene skjære idyllen. At der ikke ble sagt mer om den saken da, var for øvrig bare bra, for enden på en slik diskusjon blir svært ofte at det ene ordet tar det andre, og en blir stående der som hund og katt.

Mye bedre da å diskutere det hele lidenskapløst pr. korrespondanse. (Det jeg nå kommer til å komme med, har sikkert vært sagt mange ganger før, men jeg mener det kan være bra å få slått fast bakgrunnen for vårt syn på saken, vi som bare bruker penger.)

Klubben vår heter Idrettsklubben «Start». Selv om vi alle er enig om at fotball er hovedgrenen, kan vi ikke se bort fra at vi har grener som bandy, ski, orientering og håndball på programmet. Alle disse er dessverre direkte tapbringende, ja på orienteringen fins der i det hele tatt ikke muligheter for å slå mynt.

Spørsmålet er da, skal vi fortsette å bevilge bidrag til idrettsgrener som ingen muligheter har for å klare seg selv? Årsmøtet ga et tydelig svar på dette ved å vedta bevilgninger til orienteringsutvalget enstemmig og til skigruppen med overveiende majoritet.

For bare å nevne orienteringen som medlemmene viser størst interesse for nestetter fotballen. Helt fra Adolf Arntsen som eneste Starter herjet i premielistene omkring 1937 og utover til i dag har denne grenen gjennomgått en rivende utvikling. (Av årets resultater nevner jeg i fleng 2 aksjer i Stabburpokalen, 3 dobbelt KM i stafettorientering, 2. plass i Sørlandsmesterskapet og 3. plass i KM., damer.) Jeg er sikker på de fleste av medlemmene føler en aldri så liten klubbpatriotisk iling hver gang de ser klubbens navn i premielisten, enten det nå er fotball, ski eller dans som er hovedinteressen for de enkelte.

Når alt kommer til alt er det jo bare et fåtall som får anledning

til å representere klubben på fotballbanen. De som ikke kommer på lagene, går temmelig fort trett, og selv om interessen holdes ved like noen år, så faller de snart fra også som understøttende medlemmer, om de ikke kan få andre interesser innen klubben.

De fleste av oss har også så alt for lett for å glemme at idretten skal være et middel og ikke et mål, at det i og for seg er ravruskende galt at tusener av mennesker på tribunen ser på 22 som driver idrett. Nå er heldigvis forholdet ikke fullt så ille som det ser ut til, og som idrettshaterne vil ha det til. Mange av tribunesliterne driver andre idretter eller spiller på andre lag, men altfor mange unge friske mennesker slutter altfor tidlig å drive idrett i enhver form. Til dem vil vi si «i skauen er der plass».

Hva så med utgangspunktet fotballen som skaffer penger i kassa kontra de grener som skaffer pengene ut av kassa. Ser vi litt nøyere på sakene, faller i grunnen hele diskusjonsgrunnlaget bort. For hvem er det som går på ski, spiller bandy og driver orientering? Jo, blant de beste i alle grenene er nettopp fotballspillerne. Av gode grunner kan de ikke delta særlig aktivt i en gren som orientering, men gutter som Oldman, Olav, John og Sverre har vist at de kan håndtere også kart og kompass.

La oss ikke prøve å skape noe motsetningsforhold mellom fotballspillerne og de andre. Vi er alle medlemmer av en klubb som vi er glad i og stolt av. De kronene det koster å holde liv i underavdelingene, tror jeg vi skal se som «utgifter til inntektens ervervelse». Det kunne kanskje passe å slutte med et lite eksempel fra virkeligheten. En av o-løperne våre gikk over i en annen klubb, da Start som han han sa jo bare var en fotballklubb. Siden den tid har vi tatt 2. aksje i Stabburpokalen, fullt hus i stafettor. mesterskapet, 25 manns pokalen på ski osv. Ikke så verst av en fotballklubb, får en si. **R. H.**

Vil du bli rik?

Tipp
hos

Julius i Slottet

Tobakksforretning

Vi anbefaler vår forretning
til gamle og nye kunder

1/5 TORVETS KOLONIAL

Alt i **SKO** og **STØVLER**
for hele familien

John Johnsen's Eft.

Kr. 4des gt. 17 - Like ved Markens gt.
Tlf. 4910. BEMERK NY ADRESSE

Sykler

repareres og oppusses

JØRGENSENS
Maskin- og Ovncentral 1/2

Vestre Strandgate 31

Aage Johanson

Sportsforretning

Henr. Wergelands gt. 11 a - Tlf. 3210

Kåper og kjoler

får De hos

1/2 ANNERS THORTVEIT
MANUFAKTUR

Tlf. 2384

Årvisst fotballtrenerdabatt -

(Forts. fra side 2)

så ta i betraktning hensynet til juniorene. Fordelen ved å ha trener er innlysende. Kan en få en god trener i tre måneders tid og siden klare å svinge seg opp i rundene, så vil pengene sann omtrent bli inntjent. Bergstøl minte også om at Start ikke hadde bare 4 brukbare mann. «Kidjan» hadde glemt Sverre Heidenreich.

Jørg Hagen ville høre de aktives mening om saken.

Håkon Tveit: Det har nå vært snakk om trener i 4 år, og hvert år har det vært skrytt av de bra folkene klubben selv har. Spiller laget en dårlig kamp, er det ingen som kjenner oss. La oss prøve med en trener nå, så får vi se om det blir bedre.

Sigurd Bergstøl understreket at det selvsagt var helt på det uvisse om en fikk tak i en trener. En måtte også i tilfelle søke om tilskudd.

Håkon Tveit opplyste at Olav Klepp hadde skrevet til Kristian Henriksen som anbefalte å få tak i en mellomuropeer som trener. Noen språkvansker trodde han ikke det ville bli, i alle fall var det ikke vanskelig å forstå den tsjekkiske treneren ved Larvik-leiren.

John Andersen talte for at klubben nå må slå seg opp. Det går ikke i lengden å ligge imellom.

Thomas Aanensen syntes styret kunne få arbeide med saken. Kan en få en god trener, skal en ikke se på pengene. Start har klart seg før.

Styrets forslag ble deretter enstemmig vedtatt.

Det ble også vedtatt å overlate Senior-rådet bestyrelsen av husfondet. Kontingenten ble opprettholdt.

overlate Senior-rådet bestyrelsen av husfondet. Kontingenten ble opprettholdt.

Valgene.

Håkon Tveit henstilte til Arthur Bentsen å ta gjenvalg som formann, men Bentsen nektet bestemt.

Til ny formann ble Per Roksvold valgt med akklamasjon. Finn Hansen ble viseformann, Sigurd Bergstøl sekretær, Olav Tveit kasserer med Einar Andersen, Hugo Strømme, Sven Gjervoldstad, Kåre Wilhelmsen, Finn Volles, Magne Udø, Ella Knudsen, Hjørdis Jansen, Magnhild Aarhus, Borgny Ommundsen, Solveig Aulin, Anne Lise Salvesen, Liv Hansen og Ingrid Johansen som underkasserere. Sverre Heidenreich ble oppmann for A-laget med Håkon Tveit som varamann, oppmann for B- og C-laget ble Øivind Hansen og Rolf Bergkvist med Arne Johan Reinertsen som varamann. Suppleanter til styret: Egil Jahnsen og Thorvald Knutsen. UK i fotball:

Per Roksvold, Øivind Fjermeros og Karl Pettersen med Sverre Tharaldsen som varamann. Orienteringsutvalget: Adolf Arntsen, oppmann, Kristian Kaaland, Finn Jørgensen og Bjørg Gjervoldstad med Borgny Ommundsen som varamann. Juniorutvalget: Trygve Hamre, oppmann, Finn Hanssen, Dagfinn Hagen og Karsten Johannessen med Leif Isachsen og Sverre Olsen som varamenn. Bandyutvalget: Bratt Hægeland, oppmann, Georg Holte, Erling Knutsen og Alf Andersen med Alf Kristensen som varamann. Skiutvalget: Karl Olsen, oppmann, Thor R. Olsen, Thorleif Thorn, Erik Halsøide og Arnfinn Syvertsen. Hyttekomité: Gunnar Ween hyttesjef, Thorvald Knutsen, Finn Jørgensen, Sverre Andersen, Oldman Buekleiv, Thorleif Tellefsen, Erna Nilssen, Borgny Ommundsen, Hildur Reinertsen, Else Solgård, Kirsten Pedersen og Gerd Thorbjørnsen. Fest- og arrangementskomité: Einar Bjørndal, Walter Jahnsen, Erling Kristiansen, Kirsten Pedersen, Harry Langenes og Anne Lise Salvesen. Oldboyskomité: Normann Mjølund, Øistein Høgeli og Thomas Aanensen. Senior-rådet: Sverre Anderssen, Bjarne Bergstøl, Albert Egeland, Jørg Hagen, Harald Olsen, John Reinertsen, Reinholt Samuelsen, Rolf Stumpf, Anders Sørlie Olav Tjomsaas, Einar Torjesen og Thomas Aanensen med Marius Andersen, Odd Andersen, Jørg Ballestad, Nils Chr. Hansen, Norman Mjølund og Thomas Roksvold som varamenn. Materialforvaltere: Arne Johan Reinertsen, Daniel Pedersen og Øyvind Thobro. Repr. til fotballkretstinget: Per Roksvold, Arthur Bentsen og Trygve Hamre med Finn Hansen som varamann, til Forbundsringet: Per Roksvold og Sverre Tharaldsen med Håkon Tveit som varamann, til skikretsen: Karl Olsen, Øivind Hansen og Richard Tønnessen, med Thorleif Thorn som varamann, til idr.kretstinget: Per Roksvold, Adolf Arntsen og Eva Hansen med Thorvald Knutsen som varamann, orienter.kretstinget: Kristen Kaaland, Finn Jørgensen og Bjørg Gjervoldstad med Ole Petter Kullien som varamann. Revisorer: Rolf Hafseth og Bjarne Bergstøl med Sverre Tharaldsen som varamann. Arkivar: Øivind Hansen. Valgkomité: Håkon Tveit, Egil Jahnsen, Kjell Torjesen med Einar Bjørndal som varamann. «Starteren»: Jannes Bjørnsen hovedredaktør, Finn Hansen medarbeider for juniorutvalget, Jørund Røyne land for orienteringsutvalget samt sekretærene i hvert av de øvrige utvalg. Forretningsfører: Tellef Ingebretsen. Vaktkompani ved fotballkamper: Jørg Hagen vaktstjef, Egil Hansen, Bjørn Oskarsen, Dagfinn Hagen, Helge Bergkvist, Egil Hansen, Leif Han-

EINAR
BERTHELSEN

HERREKONFEKSJON

Hjørnet Kr. 4des gt. — Kirkegt.
Telefon 1690

Tannlege

RAGNVALD NILSEN

Sparebankens gård. Tel-fo-n 1128
Kontortid: 9-13 og 16-1

MARIUS ANDERSEN

Skotøy en gros

ARRANGØRER

Når De trenger buss, henvend Dem til oss. Vi har busser i forskjellige størrelser.

TURSENTRALEN

Tlf. 3099, 2430 - Vestre Strandgt. 42

Dr. Chr. Anker

Spesialist i hudsykdommer.

Vestre Strandgt. 25. Tlf. 4681

Kontortid: 11—1½2. Ettermiddagskontortid mandag, onsdag og fredag fra 5—6.

sen, Arne Nordahl, Bjørn Brune og Leif Hansen.

Og så fulgte en time med eventuelt, hvorunder en lang rekke spørsmål ble drøftet.

Skigruppen vil — etter det «Starteren» får opplyst — sette opp en pokal til beste juniorløper i klubblangrenn i vinter. Den bør det bli skarp konkurranse om.

Bandyseasonen står for døren.

Når dette skrives, er det fremdeles bar mark, og temperatur som minner om september. Eldre folk og bilister har alle fordeler, og fryder seg for hver dag som går uten at vinteren viser tenner. Annerledes med oss bandyfolk. Vi føler kribling i bena og lyst til igjen å svinge kølla, enten det nå blir under eller over skulderhøyde. Vi blir utålmodig i almanakken, den viser midtveis desember. Jo, det har hendt før at vi har fått frost og fin is før jul, så det gjelder ikke å miste motet. I mellomtiden kan det gjøres forberedelser så vi er klar til treningskamper med det samme isen er der. Møt fram til innendørstreningen to ganger i uka. Gymnastikken som der drives, styrker ben-, hofte- og ryggmuskulaturen. Disse lemmer får jo ekstra hard påkjønning under bandyspillet. Varm og kald dusj etter gymnastikkturen står til disposisjon og gjør at man føler seg frisk og opplagt etter hver trening. Ved siden av dette tas turer på skogen når tiden tillater, for å få opp krefter og kondisjon. Litt teknikk kan også trenes opp før isen kommer. Finn fram kølla og en ball og øv hjemme i gården. Det tilrådes dog å være forsiktig med vindusrutene, for de er ikke billige. Spilleregler fåes utlånt fra bandyutvalget, og guttene kan så seg imellom diskutere hvordan reglene skal fortolkes.

Etter Norges Bandyforbunds plan skulle Sørlandet vært tilgodesett med trener i julehelgen i fjor. Reiseruten for trener Sørli ble imidlertid for lang, så planen måtte endres. Vi står imidlertid først for tur i år til denne fordelingen, og håper det lar seg realisere. Det blir da undervisning i spillteknikk og taktikk, samt gjennomgåelse av spilleregler. Dessuten følger med en meget god instruksjonsfilm.

Nå håper vi i bandyutvalget at guttene går i gang straks hver for seg, så vi kan lage noe ekstra ut av sesongen i år. Det skulle være morsomt å kopiere årene før krigens, da vel Start stod i særstilling

Flott samspill - - -

«Du gjorde hva du kunne, du båtsmann i fra Moss, - - -»

(Fra dengang jeg fór).

— Åssen æ de' me' dæ, — har du aldri sparka fotball? spurte en av våre lovende spillere meg, — eller har du bestandig ligge å roda i heiane?

— Fotball, he, — æ sparka fotball? Jo, det ska' æ si dæ, gett. Her er førstens gutt som har sparka fotball. Fire ganger internasjonal. Sier og skriver fire ganger har æ sparka på en fotballbane mange hundre mil fra min barndomsby. Og nå ska' du få et lite innblikk fra en av kampane.

Det var i —17, nei æ mener —31. Hadde passert linja et par ganger og vært «ute» you know og kikket meg litt rundt about. Så var det på ettersommeren, vi stima opp St. Lawrence River til Montreal.

— Montreal — en svær havneby hvor båter fra alle verdens kanter møtes. Der lå svære, svart- og hvitmalte «lainere» i alle størrelser. Der lå fruktbåter som gikk i fart på Vest-India. Der lå et utall av båter som seilte på «leikene», og en hau som seilte i trampfart på heile kloden. — Floddampere med «skovler» på begge sider dampa opp og ned riveren. Ja, der var såmen nok av den slags å se. At der blant alle disse båtene var en mengde norske, er vel unødvendig å fortelle. — Vi lå der omkring ei uke, og har mange gode minner fra den tida. Blant annet var vi oppe i Forum og så verdensmesterskapskampen mellom Al Brown og vår populære landsmann Pete Sandstøl. — Sandstøl var forresten ombord hos oss, og jeg hadde den ære å stifte nærmere bekjentskap med ham.

Men som sagt — til fotballen. På kampen traff vi en del karer fra Bergensbåten «Brandt Country». Og etter en samtale med bestyreren for sjømannsmisjonens leseværelse, ble vi enige om å spille

på Sørlandet når det gjaldt bandy. Altså, mens oppgavene venter på oss og vi venter på is, vel møtt til nye dyster så snart anledning gis.

Bandyutvalget.

en fotballkamp dagen etter. En stor, fin gressbane kunne bestyren på grunn av sine bekjentskaper stille til vår disposisjon. Vi fikk omsider anskaffet oss en fotball, og neste dag skulle kampen spilles.

Ombord hos oss ble laget diskutert og oppsatt. Det var bare å si at du var gammel fotballspiller, så var plassen din sikret.

— Hva har du spilt? ble jeg spurt. — Høyre ytre. — Javel, plassen min var på ytre «størbord». Men da vi kom til 8, var der ikke flere «habile» folk igjen. Så fikk vi fatt i donkyen og kokken, et par lempere, messen, bysen og båsen. Jo, de kunne nok sparke fotball når de bare fikk greie på åssen de skulle gjøre. Vi «pelte» ut 3 av dem, og laget var fulltallig.

Vi hadde fått ruta og navnet på plassen, for det var langt, forferdelig langt oppe i byen. Men vi trikket og vi gikk. Det var et syn for guder der vi kom labbende opp en av hovedgatene. «Slemmestad» føre, med ballen under armen, iført fyrbøterkepp og singlet samt dongrybukse. De andre i gåsegang etter. Alle lett påkledd. For det meste i singlet, khaki- eller dongrybukse. At diskusjonen gikk høyt på alle våre dialekter, var jo en selvfølge. Ikke noe rart at «følget» vakte oppsikt. Ja, flere ganger ble det trafikkstans, for vi stoppet opp og spurte oss fram, og vi kikket stadig etter navneskilter på gatehjørnene. Du kan skjønne det at når ca. 40 mann stopper opp og diskuterer i en gate med slikt liv, så må der jo bli stans i trafikken. Og tok vi fatt i en forbipasserende, skulle naturligvis noen av gjengen spørre de andre hva han sa. Som regel var det franskmenn vi tok fatt i. Så skulle en fram som forstod litt fransk. Så skulle der oversettes og diskuteres. Så skulle andre forbipasserende videre. Så var ikke fortauet breidt nok, og gata ble blokket opp. Og til sist, ja, så kom politiet.

(Forts. side 12)

Da jeg skulle være husmor.

Vi mannfolk har ofte en tendens til å tale litt ringeaktende til våre koner om deres arbeide. Husarbeide er da ikke noe å bli trett av, sier vi, og mener at vårt eget arbeide er noe ganske annet.

Sånn holder vi det gående, gjerne litt ertende. Vi mener det selvfølgelig ikke så alvorlig, for vi setter jo overmåte stor pris på deres mange fortreffelige egenskaper. Men vi er i grunnen noen store tyranner, ofte kanskje uten at vi vet det selv.

Så skulle jeg være husmor en søndag. Jeg startet med frokost som jeg serverte min kone på sengen. Deretter var det oppvask, og det gikk også bra. Men så skulle der gjøres rent. Det ble å starte omtrent som på en fotballkamp. Kjøre for fullt med støvsuger og vaskefille for å gjøre det unna i en fei. Dette var da bare blåbær, tenkte jeg. Men det varte ikke lenge før jeg kjente det i ryggen. Inne i mellom skulle barna passes opp med det ene og andre. Da jeg endelig tenkte jeg skulle få en liten pause, var tida nådd så langt at middagen skulle lages. Heldigvis var kjøttkakene så pass ferdig at jeg bare hadde å koke dem opp. Og potetene var jo småtterier. Men så var det sausen?

— Du får ringe til Irma, sa min kone.

— Nei, så søren, svarte jeg. Det må jeg da kunne klare når du bare sier åssen det skal gjøres.

Well, så begynte tillagingen etter anvisning fra soveværelset. Den ble litt tjukk, men var forbausende god. Ja, det var ikke jeg som skrøt av den, men min kone. Og da må en vel tro det, Hvis det ikke var det at hun syntes synd på meg?

Til all min ulykke kom der fremmede også, så noen middags-søvn ble det heller ikke tale om.

Da klokken var 19, kunne jeg bevilge meg en aldri så liten tur til byen og hjem igjen. Og det var en ytterst ydmyk og trett ekte-mann som la seg den kvelden med

En fotballkamp på snøkleddt bane.

Også i gamle dager hendte det at der ble spilt fotballkamper på snødekt bane, slik som her. Det er Start's B-lag av 1915, og her finner vi 7—8 mann som senere kom på A-laget. Forreste rekke fra venstre: Nils Hansen, Sverre Drivdal, Ingemann Topstad. Annen rekke: Trygve Pedersen, Gunnar Pedersen, Arne Hagtvedt (den nåværende oberst). Bakerste rekke: Thomas Aanensen, Georg Davidsen, Rolf Jørgensen, Sigurd Salvesen (som spilte på Vennesla Idrettslags A-lag i mange år) og Trygve Johannessen (nå skipshandler i New York). Kampen ble spilt i oktober på Gimlemoen.

det gode forsettet at han aldri mer skulle tale om at husarbeide var lett. For nå hadde han prøvd det til gagns.

Jeg vil ikke bytte jobb!

Mac Bear.

Det er å håpe at alle medlemmer som blir forespurt, viser samme interesse for saken. Pengene som kommer inn på målaksjebrevene, skal utelukkende brukes til beste for våre yngste medlemmer, og som antydnet i et tidligere nummer av «Starteren», vil junioravdelingen — om alt går etter programmet — kunne finansiere seg selv på denne måten.

Den nyvalgte klubbformannen, Per Roksvold, foregikk med et etterfølgelsesverdige eksempel, idet han — før det hele er satt i gang — har tegnet seg for 10 øre pr. mål som junior-, gutte- og småguttelaget scorer i sesongen 1949.

*

Innsatsen i Kolsdals- og Bystafetten var ikke den beste, men det er anledning til å revansjere seg neste år. Mindre sporty var det imidlertid at anker mannen i Bystafetten demonstrerte ved å gå etappen sin inn til mål fordi han fikk pinnen for langt etter konkurrentene. Slikt tar seg ikke ut og må ikke gjenta seg.

Laget som vant den første pokal mot Viking — i Stavanger 1916. Forreste rekke fra venstre: Albert Egeland, Ingemann Topstad, Rolf Stumpf, Alf Malterud, Gustav Eriksen. — Bakerst: Reinholdt Samuelsen, Magnus Torjesen, Arne Johnsen, Rolf Jørgensen og Einar Torjesen. — Foran med pokalen Johan Jahnsen. Målmannen, Sverre Drivdal, var dessverre ikke med da bildet ble tatt.

Da Start reiste med —

(Forts. fra side 1)

som i dag den første kampen utenbys. Det var i Arendal i 1912, og vi gutter var stolte over å få lov til å spille i klubbens drakter (de gamle firedelte). Arendalittene var mye større enn os, men vi slo dem 4—2.

Johan Jahnsen må ha hatt en nesten utrolig høy stjerne og innflytelse innen Start. For han kommer de tilbake til stadig disse eldre. Det er jo nå snart 30 år siden han og hans to brødre ble revet bort i spanskesyken. Men de glemmer ham aldri. Han har gjort et uutslettelig inntrykk på dem og for alltid festet seg inn i klubbens historie. Jeg husker at nettopp Topstad skrev om ham i det flotte jubileumsheftet som ble gitt ut da Start var 15 år. Da stod det at Start og Starterne aldri vil glemme Jahnsen.

I 1916 kom Topstad første gang på A.laget. Han hadde da vært reserve 1½ års tid. Og det var ingen liten kamp han debuterte i. Han ble nemlig med som høyre half i den avgjørende pokalkampen i Stavanger mot Viking i 1916, da Start vant 4—3 og tok den po-

kalen som var kjempet om siden 1912.

— Det var forferdelig hardt, og med en innsats fra alle mann, så vi var fullstendig kjørt da kampen var over. Og så spennende. Det vekslet hele tiden — 1—0, 1—1 o.s.v. Seiersmålet vårt kom da der stod igjen noen få minutter. Det var en stolt Jahnsen som tok i mot pokalen. Jeg ble skiftet på forskjellige plasser under kampen og endte til slutt som løper. Plassen som høyre half beholdt jeg til jeg sluttet i 1919.

Topstad ble med i styret alt i 1919, og administrasjonen la slik beslag på ham, at han holdt opp som aktiv. Alt i 1920 ble han formann — bare 21 år gammel. Han var formann også i 1922 og satt i det hele i styret 6—7 år, bl. a. også som sekretær og kasserer.

— Turene til Arendal var store begivenheter — sier han. Vi leiet gamle «Topdal» som var stuvende full av mennesker som ville være med bort. Der kunne være opptil 150 ombord, og båten var flaggsmykket. Det var den gang vi kunne komme hjem med så svære seire som 10 og 12—0. Ja, om jeg ikke husker feil vant vi en gang 17—0. Og sånn stas det var når vi gled inn på Arendals havn — —. Der var jo ikke så mange begivenheter den tiden, så disse fotballkampene ble rene folkefester.

— Hvordan var medlemstallet de årene?

— Alle skulle jo stå i Start, og

i 1915 vet jeg at vi var 500 medlemmer. Og interessen for klubben var kolossal som den alltid har vært siden også.

— Var det ikke litt underlig å gi ut jubileumsskrift bare etter 15 år?

— Det kan nok sies. Men vi syntes det var en milepel og ville gjerne markere det. Heftet gikk forresten med et veldig under-skudd, for det var så flott lagt an med rene kunsttrykkpapir og mange bilder. Vi hadde mange byger vi som satt i styret av den grunn. Klubben var langt fra godt økonomisk stilt, men det var besluttet på generalforsamlingen at vi skulle gi ut et hefte, så vi hadde for så vårt på det tørre. Og der er ikke tvil om at det bidro til å gjøre klubben kjent, for det ble sendt til en mengde klubber i landet. Vi hadde Storm som gjest til jubileumskamp med stor fest på Peisen om kvelden. Det lille jubileet markerte vi ytterligere ved å lage storsensasjon i Norgesmesterskapet da vi slo ut Sif med 2—0. Alt var likesom utgjort før kampen. Vi manglet nemlig flere av støttespillerne og måtte sette inn ganske unge gutter. Nervøsiteten var naturligvis stor, men den virket sånn at vi lovt å kjempe til det ytterste. Og det er merkelig hvor godt det da kan gå.

Året etter var Topstad leder på en turné til Stavanger, Egersund og Flekkefjord, hvor det ble seier i de to første kampene, men pussig nok bare uavgjort i den siste, hvor det etter all menneskelig beregning burde ha blitt en storseier. Men de to første kampene satt i kroppen. Topstad måtte forresten dømme i Flekkefjord, da der ikke kunne kaffes dommer. Han var ikke autorisert, men kjente jo så mye til fotball, at det det gikk bra allikevel.

I Idrettsplasens styre var han med i 4 år. Og han forteller muntert om alle de tunge takene idrettsfolkene tok da Møllevannet skulle fylles igjen.

— Jeg tror trygt jeg kan si at der ble gjort en meget stor insats av oss da. Klubbene dannet arbeidslag og arbeidet meget iherdig. Fagfolk skjøt stein i Gratisheia, og så kjørte vi den i tippvogner på smale skinner og øset på tonnevis av stein. Det var et sluk uten ende, men vi trodde at vi hadde fått et skikkelig og fast underlag. Siden viste det seg jo at det stadig sank og sank. Å for noen festlige kvelder vi hadde der oppe, og sånt humør der var over alle. Utrolige mengder drikke gikk med, slik som vi svettet.

Da Topstad trakk seg tilbake fra administrasjonen, var han meget aktiv på andre felter, både i poli-

12 rette.

De har tippet, ikke sant? — Ja, ikke i arbeidstiden, selvsagt, men allikevel. De har det. Ikke nekt.

Vel, jeg har tippet jeg også.

Og nå skal De høre åssen det gikk med meg. Jeg hadde nemlig 12 riktige, skjønner De, bortsett fra meg selv — det ble 12,5 til sammen. Og etter å ha gardert meg i den grad, kunne jeg ikke unngå vinne.

tikken og Handelsstandens Sangforening. Og vi husker ham jo også som formann i 17. mai-komiteen i mange år. Når komitéen hadde sine første møter, var det likesom en selvfølge at han skulle ta formannsjobben.

Nå har han i atskillige år ofret sine krefter på det kristelige området. Men han har hele tiden hatt det samme sunne synet på idretten.

— Der er ingen grunn til å slutte å drive idrett fordi en er blitt en kristen — kommer det bestemt fra ham. Kristendom og idrett kan absolutt forenes og bør forenes også, for kroppen må ikke forsømmes. Vi har plikt også til å holde den i orden. Det har vært en svikt fra de kristnes side at de ikke har gått inn i et positivt samarbeid. Man har hatt det synet at disse to tingene ikke kan forenes. Ett av de vesentligste momentene mot idretten har vært at den har vært lagt altfor mye på søndagene. Men vi må jo si at der i de senere årene har vært arbeidd med nettopp dette problemet å få søndagsidretten bort. Og dette arbeidet må og bør fortsettes, ikke minst for de aktive selv. For det må en være klar over at der blir lagt et altfor sterkt pres på dem når de søndag etter søndag gjennom hele sommerhalvåret og nå også om høsten skal delta i kamper og stevner.

— Etter min mening er der stor likhet mellom kristendom og idrett. Nettopp en idrettsmann har jo det for øye at han skal yte sitt maksimum for å bringe seier for sin klubb eller seg selv. Og slik er det også med kristendommen at den vil det beste og det høyeste — den har et mål. Jeg syns det måtte være gilt å komme på talefot med aktive idrettsutøvere om disse livsverdier som hvert eneste menneske innerst inne higer mot. At der er behov for et samarbeid er sikkert nok. Det er så gledelig å se hvor mange tidligere idrettsutøvere, ikke minst Startere, som nå er blitt med i det kristelige arbeidet. Og jeg håper ennå flere vil gå inn i det — til gagn for sin familie og seg selv og for sin klubb.

J. . . . s.

Jeg hørte resultatene i radio, og det viste seg at alle mine forutanelser ikke hadde slått til. Kamper som rettelig burde vært uavgjort, ble vunnet av henholdsvis den ene eller den andre, fortrinnsvis den andre. Det var muligens derfor resultatet ble så strålende som det ble — for mitt vedkommende, da.

Velan — jeg hadde 12 riktige. Det var i alle fall en kjensgjer-ning.

Det første jeg gjorde, var å planlegge en jordomseiling. Sånne jordomseilinger er orntlig morsomme. Jeg hadde veldig lyst på det.

Siden kjøpte jeg en rekke gaver til venner og slektninger, da særlig det siste. Man skal dele av sin overflod, det har alltid vært mitt prinsipp. Dessuten har De skatteklikningen — den er ikke nådig.

Dernest bestilte jeg noen dress-tøyer. En skal som kjent være føre snar, og ingen vet hvor lenge bestemors kleskort gjelder. Så jeg gjorde fortgang med tingene, og fikk noen riktige pene tøyer. Sånne som en får når en kjenner noen som kjenner noen som har en butikk. Engelsk kamgarn.

Da disse grøvste tingene var unnagjort, opprettet jeg konto i Norges Bank og inviterte kona på Ernst.

— — —

Så ringte vekkerklokken.

— Nå må du på jobben, sa kona og var i det hele tatt nokså truede, sånn som koner pleier å være når det kniper — og ellers også, for den saks skyld.

— Blås, sa jeg. Jeg har 12 riktige!

Hun sukket.

— Hadde du bare vært så noenlunde riktig selv, Center! sa hun hoderystende og gikk ut for å sette på morgenkaffen.

Klokken var for sikkerhets skyld 7.30.

Center.

Arne Tofte og Håkon Tveit var begge med i Fotballforbundets treningsleir i sommer. John Andersen var uttatt til landstrenerkurset, men møtte ikke. Håkon Tveit ble dessuten uttatt til å spille «Blandskamp» mot Nord-Norge i Trondheim.

En vanskelig øvelse med kraft og stil over seg.

Arkivet igjen.

Under generalforsamlingen tok formannen fatt i lederen i siste nr. av «Starteren» for det som vr skrevet om arkivet. Redaktøren var dessverre forhindret for å være til stede på grunn av sykdom, så han kunne ikke få redegjort for saken slik som meningen hans hadde vært. Nå forklarte jo Normann Mjølund det hele på en måte som dekket redaktørens syn.

Det skal innrømmes at redaktøren ikke helt var klar over det arkiv-arbeidet som nå utføres, og det var gledelig å høre at arbeidet nå er i skikkelig gang. Men det lederen først og fremst var myntet på, var naturligvis det som ikke er gjort i alle de år som er gått. Her har der vært syndet stort. Men hvis noen iherdige kvinnelige og/eller mannlige medlemmer vil gjøre noe for klubben i den retning, kan de som det ble nevnt sist, skrive av avisene.

Og så har vi bilder. Det er også ting som må tas vare på.

Av medlemsmøter med innlagte aktuelle kåserier og etterfølgende dans har festkomiteen i årets løp arrangert 8.

Flott samspill -

(Forts. side fra side 8)

Fotballplassen, den fant vi nå omsider. Men så kom det verste. På banen var ballen i full sving. To lag spilte hva remmer og tøy kunne holde. Men vi hadde fått banen til klokken 7, og hadde vårt på det tørre, så vi var ikke til å rokke i vår beslutning som gikk ut på å sikre oss banen med makt i tilfelle det skulle bli nødvendig. Eller med andre ord, lagene skulle bankes opp hvis de begynte med noe «trøbbel». Og det holdt virkelig på å bli «kvalm i gata», dersom ikke en av fyrbøterne våre hadde lagt seg imellom. Det var en svær rusk, med en hake og nese som den verste «fighter». Og han hadde såmen styrke etter utseendet. Han var dertil veltalende, og fortalte så godt han kunne at det var sjøgutter som nå lå ved land et par dager. Det var gutter som oppholdt seg det meste av året ute på sjøen. Det var venner fra «gamlelandet» som nå traff hverandre igjen. En slik anledning fikk de kanskje bare en gang om året, mens de selv derimot gjerne kunne spille hver eneste dag.

Enten det var utseende eller hans talemåte som gjorde inntrykk på dem, skal være usagt, men de overlot i alle fall banen til oss. — Jeg skylder kanskje å

INNENDØRS— (Fra side 5)
nastikken skal kroppen styrkes og smidiggjøres, leker og spesialøvelser skal øke hurtigheten, spensten og reaksjonsevnen. Kroppen må gjennomgå en allsidig trening, det er ikke nok å styrke de muskler en først og fremst trenger i spesialøvelsen, men alle muskler må gjennomtrenes ved allsidige bevegelser.

Parallelt med innendørstrentingen går kondisjonstrentingen. Allerede i midten av januar er det meningen å begynne ute. Her gjelder det selvsagt å begynne forsiktig med mosjonsturer (gang) og å øke kravene etter hvert. Ved å begynne så tidlig, skulle det bli tid nok til å bygge opp en solid form til våren kommer og spesialtrentingen på banen kan begynne.

Sverre Heidenreich.

si at disse var emigrerte syd-europeere. De hadde kullsvart hår og brune øyne. Hissige var de også. Riktig noen «degos».

— Well, lagene stilte opp. Utstyret var det samme som på promenadeturen. Enkelte hadde fotballstøvler, men de fleste spilte på gummisko. Dette var allright, men de stakkarne som spilte på lave sko med lærsåle, de hadde jeg vondt av. Dem så en mest armer og bein i luften. — Det ble kamp, men ingen god kamp, dertil var guttene for lite rutinererte og erfarne. Men kampen var moro, vi holdt mange ganger på å få latterkrampe når der ble prestert grove tabber etterfulgt av en ironisk eller slagferdig bemerkning på nordlandsk eller Bergensdialekt. Og faguttrykk fra sjøen manglet det heller ikke på. Enhver fikk sitt, alt etter yrket. Var det fyrbøtere det gjaldt, så var det noe i den duren: «Få opp stimen der, Fredrikstad.» «Nå blåser Ålesund på toppen.» Han var blitt riktig andpusten. Tok en lemper et «ut», så var det: «Lemp 'an over rekka.» «Smør til 'an.» «Steddi så.» «Hardt babord.» — Men det var verst for den stakkars kokken som stod i mål for oss. Han slapp inn 3 mål i første omgang. Og uttrykkene fulgte: «Der satt 'an too bloks,» og kokken måtte inn i maskane og hente 'an. «Du er for kort i gaffelen, kokk, hadde du hatt steikepanna nå, så hadde du redda 'an.» Det var messegutten som «serverte» den. «Kom hit, du mess, så ska' æ krydre deg litt,» svarte kokken og knyttet neven. — Og slik fortsatte kampen med alle slags humoristiske bemerkninger.

Det var i grunnen ikke noe nevneverdig å si til selve spillet, bortsett fra at vi var en smule underlegne i 1. omgang. I 2. derimot varierte spillet litt (bare litt). Vi hadde nemlig enkelte spredte oppløp.

Men tiden nærmet seg slutt, og det så ikke noe lyst ut da «Brandt County» fikk et oppløp og scoret for 4. gang. Ikke om kokken hadde hatt to steikepanner i hver hånd hadde han klart den. Den gikk nemlig mellom «gaffelen». Og nye bemerkninger haglet nedover kokken. — Tenk ikke ta sånn et

«sleivspark». Men da vi stod på senter og skulle la ballen gå igjen, lovte vi hverandre dyrt og hellig at nå eller aldri skulle det skje.

Og så kom oppløpet. Jeg fikk ballen, og med fart og fres setter jeg mot mål, runder et par mann og skyter av all den kraft jeg eier. Huff, det ble en skruball, den gikk rett over til venstre indre, Slemmestad, som «tar 'an» på sparke' — og brenner av en kanon rett i bakhue på båsen. Ballen forandret retning og gikk i mål. Vill jubel hos våre gutter. Kokken slo tre saltomortaler og studde beinet, mens flere av de andre slo «flikk-flakk» forlengs og baklengs. Båsen ble båret ut av behjelpelige hender og lagt greit til rette bak målstengene. Det var i kampens siste sekunder, så vi stilte aldri opp lagene igjen.

— Flott samspill, sa jeg til Slemmestad da båsen endelig våkna. — Ja, sa Slemmestad, og vender seg mot båsen. — Heddingen fra båsens side var et mål av første klasse. Det satt rett i underkant av vinkelen på størbord side. — Du gjorde hva du kunne, du båsmann i fra Moss, og det vi ikke kunne, det gjorde du for oss,» legger han til. — God stemning.

— Ja, båsen gjorde det ingen kunne. Han ble dagens og kveldens mann. For etterpå hadde vi fest sammen med de andre gutta, og stemningen var høy. Meget høy. Båsen ble utropt til «headbås» for alle de båser som spiller på norske skipslag i Canada. Båsen selv takket og ga uttrykk for sin glede over å ha scoret vårt og kanskje hans livs eneste mål. — Men, la han til, slike headinger er ikke å anbefale for uøvde og ikke topptrimmede spillere. Det skal en viss rutine og ferdighet og ikke minst et hardt og klart hode til for å prestere slikt.

— Ja, dette var den ene av kampene.

— Sånn none episoder kan æ gjerne sidde å lu sammen hver eneste kveld.

—org.

Redaksjonen avsluttet 15. desbr.

Redaktør: Jannes Bjørnsen.

Trykt i Fædrelandsvennens Trykkeri